

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 3 | *Warszawa, dnia 30 marca 1924 roku* | *Rok V*

28.

K. III-c. 2395.

OKÓLNIK

W PRZEDMIOCIE POBIERANIA OPŁAT ZA WIZY OD OBYWATELI ANGIELSKICH.

Odwołując okólnik № K.III-c. 6427/23 z 6.VII. 23 r. zamieszczony w Dz. Urz. Ministerstwa Spraw Zagranicznych № 10/23 poz. 117, Ministerstwo Spraw Zagranicznych niniejszem zarządza natychmiastowe pobieranie opłaty za wizy od obywateli angielskich w następującej wysokości:

1. za wizę wjazdową i powrotną ważną na sześć miesięcy	10 fr. złotych
2. za wizę wielokrotną z ważnością sześć miesięcy	20 „ „
3. za wizę tranzytową i powrotną bez prawa zatrzymania się na terytorjum R. P.	1 „ „

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, dn. 18/III 1924 r. (—) *Maurycy Zamoyski*

29.

D. IX. 7155.

OKÓLNIK

W SPRAWIE POLUBOWNYCH I ROZJEMCZYCH SĄDÓW HANDLOWYCH.

M. S. Z. podaje do wiadomości, co następuje:

Konieczność wprowadzenia polubownych i rozjemczych sądów handlowych dla rozstrzygania sporów wynikłych na tle międzynarodowych stosunków handlowych była odczuwana silnie przed wojną i na ostatnim Międzynarodowym Kongresie Izb Handlowych w Paryżu w 1914 roku była przedmiotem obszernych dyskusyj. Sprawą tą zajęła się żywo niemal od chwili swego powstania Międzynarodowa Izba Handlowa, założona w 1920 r., wyłaniając w tym celu specjalny Komitet, który po całym szeregu prac wstępnych opracował regulamin dla polubownych i rozjemczych sądów handlowych, przyjęty przez wszystkie organizacje narodowe w M. I. H. reprezentowane.

Obecnie w M.I.H. są reprezentowane 33 kraje, z których 18, a w tej liczbie i Polska, posiada Komitety Narodowe, a 15 pozostałych są repre-

zentowane przez poszczególne organizacje, które do czasu utworzenia oficjalnych komitetów przystąpiły do M. I. H. w charakterze członków rzeczywistych.

Polska jest reprezentowana w M. I. H. przez Centralny Związek Polskiego Przemysłu, Górnictwa, Handlu i Finansów, który tworzy Komitet Narodowy Polski. Ze względu na coraz żywiej rozwijające się stosunki handlowe z zagranicą, może się zdarzyć, iż obywatele polscy, wzgl. firmy polskie, zostaną wciągnięte w sferę działalności tych sądów, oraz będą korzystać z pomocy, jaką w tym względzie ofiaruje M. I. H. W związku z tą ewentualnością wydaje się również prawdopodobne, iż polskie placówki konsularne zagranicą będą proszone o wskazanie możliwości polubownego załatwienia sporu, wynikłego między obywatelem polskim a obywatelem państwa obcego.

Regulamin polubownych i rozjemczych sądów handlowych dzieli się na 3 części: Sekcja A zawiera regulamin dla osiągnięcia zgody stron w drodze polubowej, Sekcja B zawiera regulamin stosowany w tych wypadkach kiedy strony nie doszły do pojednawczego porozumienia i kiedy przynajmniej jedna ze stron należy do kraju, który nie udziela sankcji prawnych dla wyroków sądów polubowych, oraz Sekcja C, przewidująca regulamin, który jest stosowany w tych wypadkach, kiedy obie strony należą do krajów, udzielających sankcyj prawnych wyrokom sądów polubownych.

W Regulaminie przewidziane jest, iż Rada Międzynarodowej Izby Handlowej powoła Międzynarodowy Komitet Rozjemczy w celu łatwiejszego załatwienia na drodze rozjemczej sporów, jakie mogły wyniknąć pomiędzy kupcami lub przemysłowcami różnych krajów.

Do Komitetu tego, który otrzymuje nazwę Trybunału Rozjemczego Międzynarodowej Izby Handlowej, będą zwracane wszystkie sprawy dotyczące sądów rozjemczych.

Postępowanie rozjemcze ma miejsce w kraju i miejscowości, wskazanej przez Trybunał Rozjemczy, po zbadaniu podania o arbitaż, lecz przez wyznaczeniem arbitrów.

Każda ze stron, która życzy sobie interwencji (arbitrażu) Międzynarodowej Izby Handlowej musi przesłać podanie za pośrednictwem odpowiedniego Komitetu Narodowego swego kraju lub, o ile Komitet Narodowy nie istnieje, za pośrednictwem jednego z członków rzeczywistych Izby. Podanie to musi zawierać:

a) nazwiska, imiona i adresy stron,
b) odpisy umowy, lub wszelkie dane zastępujące umowę i niezbędne dla zorjentowania się w zasadniczych punktach umowy,
c) krótkie streszczenie pretensyj.

Trubunał Rozjemczy M. I. H. jest złożony z arbitrów, wskazanych przez Komitety Narodowe poszczególnych krajów. Ze strony Polski członkami Trybunału Rozjemczego są:

p. Bogusław Herse, Władysław hr. Jezierski, p. Wł. Kiślański i p. Maurycy Poznański, p. Jan Zarański, p. Jerzy Zdziechowski.

Z grona arbitrów został wyłoniony organ czynny pod nazwą Wydziału Wykonawczego Trybunału Rozjemczego, który zawsze składa się z tylu członków stale mieszkających w Paryżu, ile krajów jest reprezentowanych w M. I. H.

Do Wydziału Wykonawczego z ramienia Polski wchodzi Wł. hr. Jezierski.

Przepisy na terenie Rzeczypospolitej Polskiej i dotyczące sądów polubownych, są różne, w zależności od tego, na terenie którego zaboru będzie się odbywał sąd polubowny.

W b. zaborze rosyjskim obowiązują przepisy rosyjskiej Ustawy postępowania cywilnego z 1864 r. (art. 1367—1400). Według niej zgoda stron na rozpoznanie sprawy ich przez sąd polubowny musi być wyrażone w zapisie na sąd polubowny, sporządzonym u notarjusza. Zapis na sąd polubowny zawierać musi imiona i nazwiska stron, oraz arbitrów, a także przedmiot sporu. Prócz tego mogą być wyrażone w zapisie warunki, dotyczące postępowania sądu polubownego. Zapis powinien być podpisany przez strony i arbitrów.

Sąd polubowny sądzi według sumienia. Nie jest związany również przepisami proceduralnemi. Wyrok sądu polubownego winien być umotywowany. Od wyroku sądu polubownego apelacja jest niedopuszczalna.

W ciągu siedmiu dni po ogłoszeniu wyroku, sąd polubowny przesyła oryginał wyroku i zapis do sądu państwowego, w którego okręgu sprawa była sądzona, który też wyda na żądanie zainteresowanej strony tytuł wykonawczy.

Wyroki sądów polubownych mogą być unieważnione jedynie w tych wypadkach, gdy zostały wydane z pogwałceniem wyżej przytoczonych przepisów lub też jeśli sąd polubowny wyszedł poza ramy sporu przewidziane w zapisie.

Skargi o unieważnienie mogą być wnoszone w ciągu miesiąca do sądu państwowego, któremu został złożony wyrok.

W b. zaborze austrjackim obowiązują przepisy austrjackiej Ustawy postępowania cywilnego z r. 1895 (par. 577—599). Sprawa może być rozpoznawana przez sąd polubowny na mocy umowy zawartej na piśmie.

Można w umowie zastrzec, że wszelkie spory z danego stosunku prawnego powstać mogące, będą rozpoznane przez sąd polubowny.

Jeżeli sędziowie polubowni (arbitrzy) nie byli przez strony wskazani w umowie o przekazaniu sprawy sądowi polubownemu, a jedna ze stron mimo żądań przeciwnika arbitra nie wskaże, wówczas na wniosek strony żądającej sądu polubownego, sąd państwowy wskaże arbitra, który byłby właściwy do rozpoznania danej sprawy. Również tenże sąd wyznacza superarbitra, jeżeli arbitrzy zgodnie go nie wybiorą. W razie jeżeli sędzia polubowny, wskazany w umowie na sąd polubowny, zmarł lub odmawia pełnienia obowiązków sędziego, sąd państwowy orzeka, iż umowa na sąd polubowny straciła moc obowiązującą.

Jeżeli w umowie na sąd polubowny nie jest wskazane, że wyrok może być zaskarżony do wyższej instancji polubownej, uważany on będzie za prawomocny i ulega wykonaniu narówni z wyrokami sądów państwowych.

Wyrok sądu polubownego może być przez sąd państwowy na wniosek jednej ze stron unieważniony w wypadkach w prasie przewidzianych, a w szczególności w razie wykroczenia przez sąd polubowny poza granicę umowy, a także jeżeli jedna ze stron nie została przez sąd wysłuchana. Termin na zaskarżenie jest trzymiesięczny.

W b. zaborze pruskim obowiązują przepisy Ustawy postępowania cywilnego dla Cesarstwa Niemieckiego z r. 1877 (par. 1025—1048). Przepisy te zasadniczo są analogiczne z przepisami Ustawy austrjackiej. Najważniejsza różnica polega na tem, że wykonanie przymusowe z wyroku sądu polubownego może mieć miejsce jedynie po uzyskaniu wyroku wykonawczego, który wydaje na wniosek stron sąd państwowy.

Godzi się zaznaczyć, iż wyrok sądu polubownego, wydany poza granicami Polski, niezgodny z którąkolwiek z obowiązujących w jej granicach ustaw postępowania cywilnego, nie może mieć sankcji państwowej i być przymusowo wykonywany. Wyrok taki mógłby korzystać wyłącznie z sankcji przewidzianej w regulaminie o rozjemstwie (Sekcja B. art. XX).

Należy wreszcie nadmienić, iż Liga Narodów, z którą Międzynarodowa Izba Handlowa w poszczególnych sprawach ściśle współpracuje, przygotowała projekt konwencji, dotyczącej sądów polubownych. Państwa podpisujące tę konwencję zobowiązałyby się do uznania kompetencji sądów rozjemczych i ważności klauzyli kompromisarskiej. Na zasadzie tej ostatniej, strony, zawierające umowę handlową lub wszelką inną, która może na wypadek wynikłego nieporozumienia być rozpatrzoną przez sąd rozjemczy, zgadzają się poddać sądowi rozjemczemu rozpatrzenie częściowe lub całkowite wynikłego z zawartej umowy sporu nawet i w tym wypadku, gdyby sąd rozjemczy odbyć się miał w innym kraju, niż ten, którego prawodawstwu podlega każda ze stron zawierających umowę. Projektowana konwencja ma być podpisana na konferencji, którą zamierza zwołać Liga Narodów w miesiącu wrześniu 1924 r.

Według ustawodawstwa b. zaboru rosyjskiego wspomniana klauzula nie pociąga za sobą skutków prawnych. Jak było powiedziane wyżej, strony muszą się zgodzić na poddanie danego konkretnego sporu arbitrażowi.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu

Warszawa, dnia 6/III 1924 r.

30.

A. II. 174.

OKÓLNIK

W PRZEDMIOCIE EKSPEDYCJI POCZTY KURJERSKIEJ.

Wobec licznych w ostatnich czasach wypadków nieprzestrzegania obowiązujących przepisów w przedmiocie służby kurjerskiej i ekspedycji poczty kurjerskiej, oraz dowolnego komentowania powyższych przepisów, przypominam konieczność ścisłego wykonywania rozporządzenia z dnia 16.III.

1922 r. i załączonych do tego rozporządzenia instrukcyj (Dz. Urz. M.S.Z. № 10 poz. 69 z 1922 r.), oraz okólnika z dnia 10.I. 1923 r. (Dz. Urz. M.S.Z. № 1 poz. 4 z 1923 r.). Jednocześnie celem uniknięcia wszelkich wątpliwości wyjaśniam i zarządzam niniejszem, co następuje:

1. Wszelkie listy i przesyłki pieniężne, wartościowe czy też zwykłe, odpowiadające warunkom wskazanym w par. II i III Instrukcji w przedmiocie ekspedjowania poczty kurjerskiej (Dz. Urz. M.S.Z. № 10 z 1922 r. str. 119), bez względu na to przez kogo są nadawane, mianowicie przez inne Państwowe Urzędy Centralne w kraju, Urzędy obce, osoby prywatne czy też urzędników M.S.Z. i podległych M.S.Z. Urzędów, podlegają opłacie, z wyjątkiem wypadków wskazanych w ustępie 2-im i 4-ym par. IV powyższej Instrukcji, oraz w ustępie 2 okólnika z dnia 10. I. 1923 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 1 poz. 4 z 1923 r.).

2. Za listy i przesyłki pieniężne i wartościowe pobierana jest zgodnie z okólnikiem z dnia 10.I. 1923 r. (Dz. Urz. M.S.Z. № 1 poz. 4 1923 r.) opłata konsularna w myśl par. 33, 34 i 35 O. T. K.

3. Listy i przesyłki zwykłe podlegają opłacie zgodnie z par. IV Instrukcji w przedmiocie ekspedjowania poczty kurjerskiej (Dz. Urz. M.S.Z. № 10 poz. 69 z 1922 r.), przyczem zmieniając ustęp 3-ci powyższego par. IV, ustanawia się dla przesyłek następująca opłata przy wadze do 1 klg. po 5 zł. poł. w kraju, po 1 dol. amer. zagranicą, oraz wzwyż w stosunku 5 zł. pol. w kraju, po 1 dol. amer. zagranicą za każdy następny klg. Waga przesyłki o ile możności nie powinna przekraczać 2-ch klg. Rozmiar przesyłki nie może przekraczać 20 cm^3.

4. Wszelkie przesyłki wartościowe i zwykłe, nadawane przez inne Centralne Urzędy Państwowe w kraju, Urzędy obce, instytucje i osoby prywatne, oraz przez urzędników M. S. Z. i podległych M. S. Z. Urzędów mogą być włączane do poczty kurjerskiej tylko za każdorazowem piśmiennem zezwoleniem Dyrektora Departamentu Administracyjnego Centrali, względnie Kierownika podległego Urzędu zagranicą, przyczem winien być sporządzony osobny szczegółowy wykaz tych przesyłek, podpisany przez wymienione powyżej osoby urzędowe.

5. W Centrali M. S. Z. i w podległych M. S. Z. Urzędach winna być prowadzona ścisła ewidencja nadawców i odbiorców przesyłek z jednoczesnem każdorazowem notowaniem urzędników przyjmujących przesyłki do poczty kurjerskiej i wydających przesyłki z poczty kurjerskiej.

6. Wszystkie przesyłki znalezione w poczcie kurjerskiej z pominięciem powyższych przepisów ulegają bezwzględnej konfiskacie.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dnia 18/III 1924 r.

31.

A. II. 204.205

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZNIESIENIA AJENCJI KONSULARNEJ W ELBLĄGU, ORAZ WICEKONSULATÓW W WINNIPEGU I S. LOUIS.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszem do wiadomości, co następuje:

1. Z dniem 1 sierpnia 1923 r. skasowaną została zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 18 lutego b. r. Ajencja Konsularna w Elblągu. Agendy konsularne Ajencji, przekazane zostały Generalnemu Konsulatowi w Królewcu.

2. Z dniem 1 stycznia b. r. zniesiony został zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 18 lutego b. r. Wicekonsulat R. P. w Winnipegu, oraz Wicekonsulat R. P. w S. Louis, przyczem agendy pierwszego przejmuje Konsulat Generalny w Montrealu, agendy zaś drugiego Konsulat Generalny w Chicago.

Za Ministra

(—) *Zieliński*

Warszawa, dn. 12/II 1924 r. W.-Dyrektor Departamentu.

32.

K. III-c. 1882.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ŚCIĄGANIA NALEŻNOŚCI ZA CZYNNOŚCI DOKONYWANE PRZEZ URZĘDY KONSULARNE R. P. NA ŻĄDANIE OSÓB ZAMIESZKAŁYCH W POLSCE.

Anulując okólnik K. III c. 4618 z dn. 18. XI. 23 r. (Dz. Urz. M.S.Z. № 15 poz. 188 z 1923 r.), oraz uwagę do p. III okólnika K. I 8641 z dn. 17.IV. 23 r. (Dz. Urz. M.S.Z. № 7, poz. 73 z 1923 r.), Ministerstwo Spraw Zagranicznych ustala ściąganie należności za dokonywane czynności przez Urzędy konsularne R. P. na żądanie osób zamieszkałych w Polsce, jak następuje:

Podania osób zamieszkałych w Polsce, skierowane bezpośrednio do podległych M. S. Z. Urzędów zagranicą, winne być przez te Urzędy załatwiane bez względu na to, czy opłata stemplowa za podanie została uiszczona, czy też nie. Załatwienie podległe M.S.Z. Urzędy zagraniczne winne przesyłać w myśl okólnika K. I. 8641 z dn. 17. IV. 23 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 7, poz. 73 z 1923 r.) bezpośrednio do władz administracyjnych I lub II instancji dla doręczenia petentowi.

Za czynności dokonywane na żądanie osób zamieszkałych w Polsce Urzędy zagraniczne winne żądać, by władze administracyjne I lub II instancji, przy doręczaniu odpowiedzi uprzednio ściągały:

Opłaty stemplowe za podanie (o ile podanie nie było zaopatrzone znaczkami stemplowemi w myśl obowiązujących przepisów).

Opłaty konsularne we frankach złotych w wysokości stawek O. T. K. pomnożonych w myśl okólnika K. III c. 4618 z dn. 8. I. 24 r. (Dz. Urz. M.S.Z. № 1 poz. 4 z 1924 r.) przez mnożnik fikcyjny 0,2, a pobieranych w markach polskich według kursu dziennego ustalonego przez Ministra Skarbu dla franka złotego.

Powyższe nie dotyczy czynności, za które O. T. K. ustala opłaty w procentach. Opłaty takie winne być ściągane walucie na jaką opiewa kwota, od której opłata ma być procentowo ustalona, lub w markach polskich podług kursu dnia ściągnięcia.

Rzeczywiste wydatki poniesione przez Urzędy zagraniczne przy dokonywaniu czynności na żądanie osób zamieszkałych w Polsce (jak to, należytości dla władz obcych, wydatki biurowe, pocztowe i t. p.) Urzędy Administracyjne I lub II instancji winne ściągać w walucie w której wydatek nastąpił lub w markach polskich podług kursu dnia ściągnięcia.

Ściągnięte w powyższy sposób opłaty, władze administracyjne winne wpłacać do Kasy Skarbowej—opłaty stemplowe na r/k opłat stemplowych, opłaty konsularne na r/k dochodu budżetu M. S. Z. z opłat konsularnych (Dz. I § 10), rzeczywiste zaś wydatki na r/k M.S.Z. (Dział 3).

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca wszystkim podległym urzędom, aby przy żądaniu ściągnięcia należności za czynności uskuteczniane dla osób zamieszkałych w Polsce podawały urzędom administracyjnym I lub II instancji:

1. Datę wpływu podania petenta do Urzędu.
2. Czy podanie było zaopatrzone w znaczki stemplowe i w jakiej ilości.
3. Opłatę konsularną w fr. złotych, która winna być ściągnięta od petenta.
4. Rzeczywiste wydatki Urzędu w walucie, w której wydatek nastąpił.
5. Wskazówki dla urzędów administracyjnych jak opłaty winne być ściągnięte i w jaki sposób wpłacone do Kasy Skarbowej.

Z chwilą ogłoszenia niniejszego okólnika tracą moc obowiązującą sprzeczne dotychczasowe przepisy i okólniki w powyższej sprawie.

Okólnik niniejszy winien być wprowadzony w życie natychmiast po otrzymaniu go przez podległe M. S. Z. Urzędy.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Wice-Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dnia 7/III 1924 r.

33.

K. III-a. 1053

OKÓLNIK

W SPRAWIE OPŁAT WIZOWYCH POBIERANYCH PRZEZ URZĘDY R. P. ZAGRANICĄ.

Celem sprawdzenia pobieranych przez Urzędy R. P. zagranicą opłat za wizę wjazdową, powrotną, wielokrotną i tranzytową w jednym kierunku, względnie tranzytową powrotną, Urzędy te winne przesłać do Minister-

stwa Spraw Zagranicznych, natychmiast po otrzymaniu niniejszego okólnika, dokładny wykaz tychże opłat pobieranych obecnio od obywateli wszystkich państw z podaniem w każdej poszczególnej rubryce podstawy pobierania tejże opłaty.

Zestawienie to należy sporządzić w 3 egzemplarzach, z których jeden po sprawdzeniu zostanie zwrócony podległemu M.S.Z. Urzędowi zagranicą.

Przesłanie powyższych wykazów należy w przyszłości powtarzać przy każdoj zmianie podanych poprzednio cyfr.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Warszawa, dnia 8/III 1924 r. Wicedyrektor Departamentu.

34.

K. III-a. 1910.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE PODAŃ OBYWATELI POLSKICH, ZAMIESZKAŁYCH ZAGRANICĄ, O ZWOLNIENIE Z OBYWATELSTWA POLSKIEGO.

Wydawanie poświadczeń w myśl art. 15 Rozp. Min. z dn. 7 czerwca 1920 r. (Dz.U. R.P. № 52 poz. 320) dla osób pragnących nabyć obywatelstwo obce, odbywa się zazwyczaj w sposób nader przewlekły, a to z tego powodu, że te sprawy są kierowane przez Urzędy R. P. zagranicą za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, muszą zatem przechodzić cały długi tok rozmaitych instancyj. Wobec tego, że ustawodawstwa państw obcych, o których obywatelstwo dana osoba się stara, wymagają zazwyczaj przedłożenia tego rodzaju poświadczeń władz polskich w pewnym określonym terminie, przeto powolne ich załatwianie wywołuje nieraz cały szereg zażaleń, oraz uskarżań się obcych przedstawicielstw w Polsce.

W związku z powyższem, celem dania możności osobom zainteresowanym uzyskiwania omawianych zezwoleń w terminie możliwie śpiesznym, Ministerstwo Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, oraz w powołaniu się na okólnik swój z dn. 17. IV. 1923 № K. I. 8641 (Dz. Urz. M. S. Z. № 7/23 poz. 73) poleca niniejszem Urzędom konsularnym R. P. zagranicą, by podania obywateli polskich zamieszkałych zagranicą, o wydanie poświadczeń z art. 15 Rozp. Min. z dn. 7/VI. 1920 traktowały jako sprawy pilne i kierowały je b e z p o ś r e d n i o do właściwych władz administracyjnych I instancji, z wyjątkiem podań osób, względem których odnośny urząd konsularny posiada jakiekolwiek zastrzeżenia, a które to podania winne być przesyłane do Ministerstwa Spraw Zagranicznych dla dalszego ich przekazania Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Warszawa, dnia 10/III 1924 r. W.-Dyrektor Departamentu.

K. III-a. 2366.

35.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZAŁATWIANIA PODAŃ O NADANIE OBYWATELSTWA POLSKIEGO PRZEZ PODLEGŁE M.S.Z. URZĘDY ZAGRANICĄ.

Zdarzają się często wypadki, że podległe M. S. Z. Urzędy nadsyłają do Ministerstwa Spraw Zagranicznych podania osób zamieszkałych zagranicą o nadanie im obywatelstwa polskiego, nie uzupełniwszy ich poprzednio w myśl art. 12 i 13 Rozp. Min. z dnia 7 czerwca 1920 r. (Dz. Urz. R.P. № 52 poz. 320).

Ponadto podległe M.S.Z. Urzędy nie wyrażają w wielu wypadkach jasno swej opinji i nie stawiają jasno sformułowanych wniosków załatwienia sprawy.

Ponieważ ten sposób postępowania powoduje zwracanie akt przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych podległemu Urzędowi i przyczynia się zatem do bardzo znacznego przewleczenia sprawy, dając temsamem słuszny powód do skarg i zażaleń, — przeto Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca, by prośby o nadanie obywatelstwa polskiego podległe M. S. Z. Urzędy kierowały do Min. Spraw Zagr. tylko po poprzedniem wyczerpującem uzupełnieniu ich we własnym zakresie w myśl przytoczonych wyżej przepisów, oraz by w każdym poszczególnym wypadku wyrażały jasno swą opinję i formułowały wniosek załatwienia.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 10/III 1924 r. Wice-Dyrektor Departamentu

K. III-c. 1525.

36.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OPŁATY KONSULARNEJ ZA PODANIA WNOSZONE W SPRAWACH PASZPORTOWYCH I LEGALIZACYJNYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych niniejszem wyjaśnia, że w sprawie pobierania opłaty konsularnej od podań w sprawach paszportowych, wizowych i legalizacyjnych, należy kierować się następującemi wytycznemi:

1. Od podań, których załatwienie nie wymaga uprzednio korespondencji Konsulatu z urzędami w Polsce lub zagranicą, ewentualnie z petentem, a ogranicza się tylko do wydania paszportu, wizy lub zalegalizowania dokumentu, na zasadzie przedłożonych przy podaniu dokumentów, dodatkowej opłaty konsularnej za podanie pobierać nie należy.

2. Od podań, których załatwienie wymaga uprzedniej korespondencji z odnośnemi urzędami w Polsce lub zagranicą, ewentualnie z petentem,

i po przeprowadzeniu wspomnianej korespondencji, może być podanie należycie załatwione, należy pobierać prócz opłaty konsularnej za ostatecznie dokonane czynności również opłatę konsularną za podanie.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
W.-Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dnia 11/III 1924 r.

37.

K. III-b. 2409.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYDATKÓW PONOSZONYCH PRZEZ PAŃSTWA OBCE NA RZECZ OPIEKI NAD DZIECKIEM.

Podczas debaty budżetowej w Komisji Skarbowo-Budżetowej Sejmu nad pozycjami preliminarza budżetowego, dotyczącemi opieki nad dzieckiem, uwidoczniła się potrzeba posiadania danych, któreby wykazały jaką część (w %) wydatków państw obcych stanowią pozycje przeznaczone na opiekę nad dzieckiem, a mianowicie:

1. opieka społeczna nad sierotami, półsierotami, dziećmi opuszczonemi, przestępnemi, moralnie zaniedbanemi i zagrożonemi wpływami złego otoczenia — (subsydja dla instytucji opiekuńczych, opieka państwowa);
2. opieka społeczna specjalna nad dziećmi kalekami, nieuleczalnie choremi, choremi umysłowo i t. p. — (subsydja i opieka państwowa);
3. opieka higieniczno-lekarska nad matką i niemowlęciem — (subsydja i opieka państwowa);
4. renty sieroce sierot wojennych;
5. inne działy opieki nad dziećmi (i jaką sumę stanowią).

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Zagranicznych, na żądanie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, prosi o nadesłanie wspomnianych materjałów.

Za ministra
(—) *W. Babiński*
W.-Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 13/III 1924 r.

38.

K. III-a 2093.

OKÓLNIK

W SPRAWIE TŁUMACZENIA DOKUMENTÓW ZAOPATRZENIOWYCH, REDAGOWANYCH W JĘZYKACH OBCYCH.

W związku z zabiegami czynionemi przez poszczególnych obywateli polskich, zamieszkałych zagranicą, celem uzyskania zaopatrzeń emerytalnych, inwalidzkich i innych, Urzędy Konsularne R. P. nadsyłają do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, względnie bezpośrednio do Ministerstwa

Skarbu odnośne akta, wśród których znajdują się nierzadko dokumenty, oraz pisma w językach obcych.

Urzędy krajowe, do których kompetencji należy przyznawanie, wymierzanie i wypłata zaopatrzeń, nie są zazwyczaj w możności dokonania tłumaczenia tych dokumentów, oraz pism na język polski, zwłaszcza jeśli są one redagowane w językach mało znanych w kraju. Wobec tego, iż okoliczność ta w znacznym stopniu utrudnia spieszne załatwianie spraw, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca niniejszem wszystkim Urzędom Konsularnym R.P., by przy przesyłaniu aktów zaopatrzeniowych dołączały tłumaczenia pism, oraz dokumentów, zredagowanych w językach obcych, a dołączonych do danej sprawy.

Co się tyczy dokumentów w językach francuskim, niemieckim, oraz rosyjskim, to mogą być one nadsyłane bez uprzedniego ich tłumaczenia na język polski ze względu na rozpowszechnioną znajomość tych języków w kraju, oraz urzędach polskich.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Wice-Dyrektor Departamentu

Warszawa, dnia 18/III 1924 r.

39.

A. I. 1818.

RUCH SŁUŻBOWY

ZA LUTY 1924 R. W CENTRALI M. S. Z. I NA URZĘDACH PODLEGŁYCH.

MIANOWANI:

Darowski Ludwik — b. Minister Pracy i Opieki Społecznej — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym I kl. w III st. sł. przy Rządzie Związku Socjalistycznych Republik Rad z siedzibą w Moskwie — dekretem z dnia 19. I. 1924 roku.

Dr. Strassburger Henryk — Podsekretarz Stanu Ministerstwa Spraw Zagranicznych w stanie nieczynnym — Komisarzem Generalnym R. P. w Gdańsku w III st. sł. — dekretem z 4. II. 1924 r.

Pindor Karol — Konsul II kl., Kierownik Konsulatu R P. w Charbinie — Konsulem I kl. (w VI st. sł.) dekretem z dnia 9. II. 1924 r.

Symonolewicz Konstanty — sekretarz konsularny II kl. — Wicekonsulem z tytułem Konsula II kl. — z dniem 1. III. 1924 r.

Ciechanowiecki Jerzy — attaché legacyjny w VIII st. sł. — tytularnym sekretarzem legacyjnym I kl. — dniem 6. II. 1924 r.

Karczewski Jan — urzędnik VIII st. sł., Kierownik Ekspozytury Polskiej Delegacji Repatrjacyjnej w Petersburgu — Wicekonsulem, z nadaniem tytułu sekretarza legacyjnego (czasowo), — i Kierownikiem Konsulatu Generalnego R. P. w Mińsku — z dnia 1. II. 1924 r.

Chełmicki Zdzisław — sekretarz konsularny II kl. w Detroit — sekretarzem konsularnym I kl. w VII st. sł. z nadaniem tytułu Wicekonsula — z dniem 1. I. 1924 r.

Jędrzejewiczowa Regina -- reaktywowana w charakterze pomocnika referenta w VIII st. sł. — z dniem 15. II. 1924 r.

Swolkień Władysław — sekretarz konsularny II kl. na pr. służbie, sekretarzem konsularnym II. w VIII st. sł. z pozostawieniem na dotychczasowych funkcjach w Wydziale Konsularnym Poselstwa w Wiedniu — z dniem 1. I. 1924 r.

Gruszecki Hipolit — starszy kancelista IX st. sł. na prowizorycznej służbie w Konsulacie R. P. w Czerniowcach, — starszym kancelistą IX st. sł. z zachowaniem tytułu sekretarza konsularnego II kl. — dniem 1. I. 1924 r.

Dr. Berger Adolf — attaché honorowym Poselstwa R. P. w Wiedniu — z dniem 6. II. 1924 r.

Gall Rudolf — attaché honorowym Poselstwa R. P. w Wiedniu — z dniem 6. II. 1924 r.

PRZYJĘCI DO SŁUŻBY W M. S. Z.:

Maliński Jan — praktykant bezpłatny w M. S. Z., — na służbę przygotowawczą z uposażeniem p/g. X st. sł., z dniem 1. III. 1924 r.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Dr. Włodek Józef — Konsul I kl., p. o. Naczelnika Wydziału A. III. — do Konsulatu R. P. w Ljonie w charakterze Kierownika — z dniem 1. III. 1924 r.

Tarnowski Adam — sekretarz legacyjny I kl. w M. S. Z. — do Poselstwa R. P. w Moskwie — z dniem 16. II. 1924 r.

Baliński Józef — tyt. sekretarz legacyjny I kl. (w VII st. sł.) w Poselstwie R. P. w Moskwie — do Centrali M. S. Z. — z dniem 29. II. 1924 r.

Byszewski Jan Lech — Wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Londynie — do Centrali M. S. Z. — dniem 29. II. 1924 r.

Chałupczyński Mieczysław — sekretarz legacyjny II kl. w M. S. Z. — do Poselstwa R. P. w Moskwie — z dniem 16. II. 1924 r.

Dr. Litauer Stefan — referent w M. S. Z., do Poselstwa R. P. w Moskwie w charakterze sekretarza legacyjnego II kl. — z dniem 1. II. 1924 r.

Czudowski Michał — tyt. sekretarz konsularny I kl. (w VIII st. st.) w Konsulacie Generalnym R. P. w Królewcu — do Centrali M. S. Z. — z dniem 29. II. 1924 r.

Marzecki Tomasz — sekretarz konsularny II kl. w M. S. Z. — do Poselstwa R. P. w Moskwie — z dniem 16. II. 1924 r.

Skowroński Edward — sekretarz konsularny II kl. w M. S. Z., — do Poselstwa R. P. w Moskwie — z dniem 16. II. 1924 r.

Kontny Józef — starszy kancelista Konsulatu R. P. w Kiszyniowie — do Centrali M. S. Z. — z dniem 1. II. 1924 r.

ZWOLNIENI:

Lisowski Benedykt — Naczelnik Kancelarji w VIII st. sł. w M.S.Z. na bezpłatnym urlopie — z zachowaniem praw emerytalnych— z dniem 29. II. 1924 r.

Sokołowski Kitka Leopold — urzędnik IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 31. III. 1924 r.

Maresiówna Zofja — urzędniczka IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 29. II. 1924 r.

40.

SPROSTOWANIA

Tytuł okólnika poz. 19 w № 2 Dziennika Urzędowego M. S. Z. ma brzmieć: „Okólnik w sprawie kontaktu międzywydziałowego".

№ okólnika poz. 20 w № 2 Dz. Urz. M. S. Z. ma być: „A.II.130", zaś № okólnika poz. 21 w № 2 Dz. Urz. M. S. Z. ma być: „O. K. 474".

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI
DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z.
WARSZAWA, PLAC MAŁACHOWSKIEGO 4. PAŁAC KRONENBERGA II P.
ODDZIAŁ ARCHIWALNO-NAUKOWY M. S. Z. TEL. 22-36.

Tłoczono w drukarni Wł. Łazarskiego
Z POLECENIA MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH.